

рѡожче-то да имъ изрѣже крака-та и си изрѣзва прѣсты-тѣ.

Б. 14. Нѣколко родолюбцы пытатъ, има ли отъ измрѣлы-тъвъ български писатели нѣкой достоенъ за паметникъ.

Г. 15. Отговорили имъ са че и отъ живи-тѣ нема такъвъ достоинъ за награда.

Ч. 16. Умложаваса число-то на български-тѣ учители-мѹчители, писатели-драскатели, оратори-пернатери, стихотворци-вѣтроборци и ритмачи за колачи.

П. 17. Опросели български-тѣ даскали! Бега щѣтъ селски-тѣ кметове да са напазаратъ ефтени даскали. — Скоро щѣтъ и успѣхъ да видатъ.

Г. 18. Даскалъ Дръвеникъ доде, хѹли даскалъ Чѹкана. На едно-то глава-та спѹкана на дрѹгъа не одѣлана.

Н. 19. Халхѹмленъ вѹрнѣсѣсъ, икиси да биръ врсѣсъ.

П. 20. Оплакватса заѣ български-тѣ учители че нѣматъ ученицы, и колако-то имѣтъ и тѣ не стоатъ до врѣме.

В. 21. Бри! киши! гаржал-гаржалъ въка просвѣщеніе-то у българии-тѣ.